

prima instanță: A. Danilov

dosarul nr. 2rh-211/13

instanța de apel: L. Bulgac, L. Popova, A. Gavrilița

instanța de recurs: A. Cobăneanu, T. Răducanu, S. Moldovan

ÎNCHEIERE

03 iulie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul

Judecătorii

Valeriu Doagă

Nicolae Clima

Sveatoslav Moldovan

Ion Vîlcov

Ala Cobăneanu

examinând cererea de revizuire înaintată de către Lucia Michiciuc
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Luciei Michiciuc împotriva
lui Gheorghe Michiciuc cu privire la partajarea proprietății comune în devălmășie
împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 02 mai 2013, prin care
recursul declarat de Lucia Michiciuc a fost considerat inadmisibil

constată:

La 22 februarie 2012 Lucia Michiciuc a depus cerere de chemare în judecată
împotriva lui Gheorghe Michiciuc cu privire la partajarea proprietății comune în
devălmășie.

În motivarea acțiunii a indicat că se cunoaște cu pârâtul din anul 1997, iar din
anul 2008 - până la 16 octombrie 2009, au locuit împreună în căsătorie civilă, pe
str. Independenței 44, ap. 34, perioadă în care ambii au dobândit venituri din
activitate de muncă, activitate intelectuală și activitate de întreprinzător.

Menționează că la 17 octombrie 2009 a înregistrat căsătoria cu Gheorghe
Michiciuc la OSC sector Botanica, Chișinău.

Afirmă că la 19 aprilie 2010 s-a născut fiul comun Gheorghe-Cezar, cerut și
mult așteptat de tatăl Gheorghe Michiciuc.

Susține că după înregistrarea oficială a căsătoriei, pârâtul brusc și-a schimbat
atitudinea față de ea, având o atitudine necorespunzătoare față de copil. Provoca
certuri fără nici un motiv, nu dorea să găsească soluții comune, abandona domiciliul
conjugal, aplica forța fizică, astfel, creând o atmosferă de ură și insuportabilă, ceea ce
se răsfângea negativ asupra stării psihice și fizice a fiului.

Indică că deja sunt divorțați.

La fel, susține că proprietatea comună în devălmășie nu poate fi împărțită în baza unui acord dintre ei, fapt ce a generat adresarea în instanța de judecată.

Solicită partajarea proprietății comune în devălmășie, și anume a bunului imobil din str. Calea Ieșilor 63/3, în părți egale, recunoașterea dreptului de proprietate asupra ½ cotă-parte și obligarea Organul Cadastral de a înregistra cota-parte din imobil conform hotărârii.

Prin hotărârea Judecătorei Buiucani mun. Chișinău din 23 mai 2012 acțiunea a fost respinsă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2012 a fost respins apelul declarat de către Lucia Michiciuc și menținută hotărârea primei instanțe. Totodată, a fost respinsă cererea apelantei cu privire la asigurarea acțiunii. La fel, a fost scutită apelanta de la plata taxei de stat la declararea apelului.

La 30 ianuarie 2013 Lucia Michiciuc a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia în termen legal, casarea deciziei contestate și restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o incorectă și ilegală.

Susține că cererea cu privire la asigurarea acțiunii a fost depusă în condițiile legii.

Consideră că prima instanță n-a judecat toate circumstanțele importante ale cauzei, n-a apreciat corect probele și nici n-a administrat probe anexate la dosar.

Afirmă că instanța nu a luat în considerație solicitarea reclamantei cu privire la ordonarea unei expertize a bunurilor comune.

Menționează că reprezentantul intimatului V. Mardari a solicitat eronat respingerea prin extrasul de la Oficiul Cadastral ca proprietate dobândită până la căsătorie, fără prezentare probelor din data înregistrată 17 decembrie 2007, fiind construcția nefinalizată.

Indică că în ședința de judecată s-a argumentat prin materialele depuse la dosar prin încheierea primei instanțe, prin actele oficiale că ea a fost căsătorită cu pârâtul.

Consideră că la acel moment fiind în căsătorie, are dreptul de folosință asupra acestui imobil, la fel și fiul minor până la împlinirea majoratului.

Mai indică că intimatul neagă și urmărește scopul de a ascunde adevărul și legalitatea extrasului din 17 decembrie 2007 (construcție nefinalizată).

Afirmă că nerecunoașterea dreptului ei de proprietate produce efecte juridice în realizarea scopurilor intimatului și nu în interesul familiei, fiului minor și în exclusivitate moștenitor pe bunurile mobile și imobile ale intimatului.

Intimatul este o persoană influențată și unele bunuri le donează, înstrăinează în mod ilegal fără consimțământul ei, a familiei.

Acțiunile intimatului le consideră ilegale, folosind proprietatea în devălmășie în scopul vieții personale.

Invocă că în instanța de apel au fost anexate 2 cereri la dosar prin care a solicitat examinarea în fond a cauzei și ordonarea expertizei independente în legătură cu împărțirea îmbunătățirii imobilului la ziua de azi.

De asemenea invocă că instanța de apel a negat solicitarea ei, n-a fost studiat motivul pricinii, relevând că este în căsătorie.

Susține că instanța de apel nu a verificat legalitatea hotărârii în întregul ei, după cum prevede art. 373, alin. (4) CPC.

Insistă că decizia instanței de apel este una greșită, cu aplicarea eronată a normelor de drept.

Consideră că este necesar și oportun ca Curtea Supremă de Justiție să interzică intimatului Gheorghe Michiciuc, săvârșirea acțiunilor cu extrasul din 17 decembrie 2007 ce ține de imobilul în litigiu, până la pronunțarea definitivă asupra fondului cauzei.

La fel, invocă că instanța de apel a aplicat o lege care nu trebuia aplicată, decizia fiind ilegală.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 02 mai 2013 recursul declarat de Lucia Michiciuc a fost considerat inadmisibil.

La 08 mai 2013 Lucia Michiciuc a depus o cerere de revizuire împotriva încheierii instanței de recurs, solicitând admiterea cererii de revizuire împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție și deciziei Curții de Apel Chișinău sau remiterea cererii de revizuire după competență în Curtea de Apel Chișinău.

În motivarea cererii de revizuire a indicat că au devenit cunoscute unele circumstanțe noi, care n-au fost și nici n-au putut fi cunoscute revizuentului.

Susține că referința prezentată de intimat conține concluzii false, neveridice, ce nu corespund realității.

Afirmă că la examinarea cazului i-au fost încălcate grav drepturile procedurale, refuzându-i-se neîntemeiat efectuarea expertizei și acumularea de probe.

Mai indică că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2012 a fost anulată hotărârea privind desfacerea căsătoriei, prin urmare, susține revizuentul că părțile se află oficial în căsătorie .

Mai susține că la dosar lipsesc procesele-verbale cu actele concludente înaintate în ședință.

Invocă faptul că hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței generale sau jurisdicționale.

Își întemeiază cererea în temeiul art. 449, lit. b) și lit. e) și art. 453 CPC RM.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca inadmisibilă din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 451 alin. (1) CPC, cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 449 lit. b) CPC, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

În interpretarea corectă a prevederilor art. 449 lit. b) este de înțeles că circumstanțele sau faptele menționate, trebuiau să existe obiectiv până la pronunțarea hotărârii, iar revizuentul nu putea ști despre aceste circumstanțe anterior pronunțării hotărârii, revizuirea căreia se cere.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că motivele invocate în cererea de revizuire nu pot fi reținute ca circumstanțe sau fapte esențiale a pricinii, care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului anterior.

În conformitate cu art. 449 lit. e) revizuirea se declară în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere.

La elucidarea sensului corect al temeiului de la art. 449 lit. e) Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ indică faptul că, în cazul în care s-a anulat ori s-a modificat hotărârea, sentința sau decizia instanței judecătorești care au servit drept temei pentru emiterea hotărârii sau deciziei a căror revizuire se cere, este important ca actul de dispoziție în cauză să devină irevocabil și ca acest act să fi stat la baza emiterii hotărârii supuse revizuirii.

Nu este suficient ca aceste acte judecătorești, care au fost anulate, să fie prezente pur și simplu în dosar, ci să se regăsească în motivarea acestuia sau să fi fost luat în considerare de instanța de judecată în temeiul art.123 CPC. Simplul fapt că cineva o anexat o hotărâre judecătorească, fie ea și irevocabilă, nu înseamnă neapărat că instanța a ținut cont de ea, atunci când a pronunțat o hotărâre judecătorească nemotivată devenită irevocabilă prin neatacare.

Astfel, la caz revizuentul invocă că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 octombrie 2012 a fost anulată hotărârea privind desfacerea căsătoriei.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că acest temei invocat de către Lucia Michiciuc nu poate fi reținut de către instanță, or obiectul litigiului se referă la partajarea proprietății în devălmășie și nicidecum la desfacerea căsătoriei. Prin urmare, anularea hotărârii privind desfacerea căsătoriei nu constituie un temei care ar afecta esențial fondul cauzei examinate.

În acest context, Colegiul constată că prin revizuirea în sensul declarat se pretinde nu corectarea erorilor judiciare și omisiunilor justiției, dar anularea unei hotărâri irevocabile, fapt care direct contravine atât dispozițiilor legii naționale, cât și celor internaționale.

Astfel, admiterea revizuirii, în circumstanțele descrise ar contravine principiului securității raporturilor juridice, care presupune respectul față de principiul lucrului judecat și ar constitui o violare a art. 6 §1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție menționează că revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărârii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărârii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată

fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate, care sunt prevăzute în mod limitativ în art. 449 CPC.

În susținerea opiniei enunțate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție invocă și hotărârea Curții Europene a Drepturilor Omului din 03 martie 2009 în cazul Eugenia și Doina Duca contra Moldovei, în care Curtea a reiterat că securitatea raporturilor juridice presupune respectarea principiului autorității lucrului judecat, care instituie că nici o parte nu este în drept să solicite revizuirea unei hotărâri definitive și obligatorii întru obținerea unei reexaminări și unei noi soluții în cauză. Competența de revizuire a instanțelor superioare ar trebui să fie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare. Revizuirea nu ar trebui apreciată ca un recurs deghizat. O distanțare de la principiul respectiv este justificată doar atunci când este determinată de circumstanțe cu caracterele substanțiale și obligatorii.

Distinct de cele relatate și având în vedere că temeiurile invocate în cererea de revizuire sunt în contradicție cu prevederile art. 449 lit. b) și e) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire depusă de Lucia Michiciuc ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. 269-270, art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

dispune:

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire înaintată de Lucia Michiciuc împotriva încheierii Curții Supreme de Justiție din 02 mai 2013, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Luciei Michiciuc împotriva lui Gheorghe Michiciuc cu privire la partajarea proprietății comune în devălmășie.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președinte, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Nicolae Clima

Sveatoslav Moldovan

Ion Vîlcov

Ala Cobăneanu